

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2015 roku, w sprawie sygn. akt II K 494/15, Sąd Rejonowy w Zgierzu uznał oskarżonego S. G. za winnego tego, że w dniu 22 października 2014 roku w pomieszczeniach garażowych na terenie posesji w O. przy ul. (...) przechowywał wyroby akcyzowe w postaci 387 kg tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy i 320 kg suszu tytoniowego bez polskich znaków akcyzy, na których ciąży podatek akcyzowy w łącznej wysokości 417 508,00 zł, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 k.k.s. tj. za przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 400 zł.

Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. Sąd Rejonowy warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat, na podstawie art. 30 § 1 i 2 k.k.s. orzekł przepadek zabezpieczonych wyrobów akcyzowych oraz maszyny do cięcia tytoniu i wagi elektronicznej na rzecz Skarbu Państwa zarządzając na podstawie art. 37 § 6 i 7 k.k.s. zniszczenie wyrobów tytoniowych oraz obciążając oskarżonego kosztami tegoż zniszczenia, a także zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, w pozostałej części zwalniając oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył w całości apelacją oskarżony S. G. zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia z naruszeniem zasady obiektywizmu oceny materiału dowodowego, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania, a w szczególności pominięcie okoliczności, iż oskarżony nie miał świadomości ani wiedzy, że podejmuje się działań o charakterze przestępczym, a także przepisu art. 92 k.p.k. poprzez zaniechanie przez Sąd Rejonowy oparcia wyroku na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku postępowania.

Nadto oskarżony podniósł zarzut rażącej niewspółmierności kary grzywny.

Podnosząc powyższe zarzuty oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego przestępstwa, względnie o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja oskarżonego w zakresie zawartego w niej wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego przestępstwa była zasadna.

Sąd Rejonowy przypisując oskarżonemu paserstwo akcyzowe z art. 65 § 1 k.k.s. przyjął, iż przechowywane przez oskarżonego wyroby akcyzowe stanowiły przedmiot czynu zabronionego określonego w przepisie art. 63 § 1 k.k.s. nie dokonując wszakże stosownej analizy prawnej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w zakresie art. 63 § 1 k.k.s.

Przepisem art. 63 § 1 k.k.s. penalizowane jest natomiast zachowanie polegające na wydaniu wbrew przepisom ustawy wyrobów akcyzowych, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (tj. Dz.U. z 2014 r. poz. 752) w art. 40 ust. 7 stanowi, że procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej, wyrobów gazowych, wyrobów węglowych oraz suszu tytoniowego.

Nie można zatem popełnić czynu z art. 63 § 1 k.k.s. w odniesieniu do wyrobu, jakim jest susz tytoniowy, gdyż nie można zakończyć procedury zawieszenia poboru akcyzy od tego wyrobu.

Brak było także jakichkolwiek ustaleń faktycznych, które mogłyby wskazywać na inne, niż wskazane w art. 63 § 1 k.k.s., pochodzenie przedmiotu paserstwa akcyzowego.

Nie można przyjąć wobec braku ku temu jakichkolwiek dowodów, aby wyroby akcyzowe zabezpieczone u oskarżonego były nielegalnie sprowadzone na terytorium kraju (art. 63 § 2 k.k.s.).

Pozostałe wypadki indywidualizacji przedmiotu przestępstwa akcyzowego z art. 65 § 1 k.k.s. także nie miały miejsca w przedmiotowej sprawie.

Nielegalne wydanie wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych i sprzedaż poza składem podatkowym (art. 63 § 3 k.k.s.), oraz nielegalne wyprowadzenie ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych (art. 63 § 4 k.k.s.) są przestępstwami (czy też wykroczeniami) indywidualnymi. Mogą je popełnić wyłącznie osoby posiadające status podatnika wyrobów akcyzowych posiadającego zezwolenie na ich wyprowadzania ze składu podatkowego. Przepis art. 64 k.k.s. penalizuje natomiast sześć typów czynów zabronionych:

- nielegalne wyprowadzenie ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych (§ 1),
- nielegalne wydanie win gronowych produkowanych poza składem podatkowym (§ 2),
- nielegalne wydanie alkoholu etylowego produkowanego poza składem podatkowym (§ 3),
- nielegalne wydanie wyrobów akcyzowych produkowanych poza składem podatkowym (§ 4),
- nielegalne wydanie wyrobów akcyzowych produkowanych poza składem podatkowym, od których została zapłacona przedpłata akcyzy (§ 5),
- nielegalne umieszczenie w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym wyrobów akcyzowych (§ 6).

Czyny stypizowane w przepisach art. 64 k.k.s. od § 2 do § 6 są przestępstwami (wykroczeniami) indywidualnymi, albowiem mogą je popełnić wyłącznie osoby legalnie produkujące wyroby akcyzowe. Z kolei czyn z §1 jest przestępstwem lub wykroczeniem powszechnym. Analizując przedmiotowe przepisy należy stwierdzić, iż nie mają one zastosowania do nielegalnego wytwarzania wyrobów tytoniowych czy też posiadania wyrobów tytoniowych nielegalnie wyprodukowanych.

Czyn opisany w art. 73 k.k.s. polegający na zmianie oznaczenia wyrobów akcyzowych także w żaden sposób nie odnosi się do zachowania oskarżonego.

W stosunku do osób wytwarzających nielegalnie wyroby tytoniowe ustawodawca przewidział natomiast odpowiedzialność karną z art. 12a ust. 1 i 2 oraz art. 14 ustawy o z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Zgodnie z treścią art. 12a przywołanej ustawy karalne jest wytwarzanie wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 2 cytowanej ustawy. W tym jednak zakresie, jako odnoszącym się do przestępstwa pospolitego, a nie skarbowego, powinno być wszczęte i przeprowadzone odrębne postępowanie przygotowawcze przez prokuratora i skierowany akt oskarżenia do sądu.

Działanie oskarżonego można byłoby ewentualnie oceniać w płaszczyźnie przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 k.k.s. w zakresie uchylania się od opodatkowania podatkiem akcyzowym. Szczegółowe rozważania w tym zakresie są jednak zbędne z uwagi na normy gwarancyjne wynikające z art. 434 § 1 k.p.k. oraz art. 455 k.p.k.

S. G. przypisano popełnienie czynu z art. 65 § 1 k.k.s., zagrożonego karą do 3 lat pozbawienia wolności. Czyn z art. 54 § 1 k.k.s., którego popełnienie można byłoby ewentualnie rozważać w przedmiotowej sprawie, zagrożony jest karą do 5

lat pozbawienia wolności. (art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 27 § 1 k.k.s.), czyli jest mniej korzystny dla oskarżonego. Wyrok Sądu Rejonowego został zaskarżony wyłącznie apelacją oskarżonego, co uniemożliwia poczynienie mniej korzystnych ustaleń faktycznych w tym lub w ponownym postępowaniu (art. 434 § 1 k.p.k.), jak również zmianę kwalifikacji prawnej na niekorzyść (art. 455 k.p.k.).

Wyklucza to więc możliwość przypisania oskarżonemu sprawstwa przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 k.k.s., a czynu z art. 65 § 1 k.k.s. w takiej formie, jak ustalił to w zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy w Zgierzu nie można oskarżonemu przypisać, gdyż nie wypełnia on jego ustawowych znamion.

Należało zatem zmienić zaskarżony wyrok i uniewinnić oskarżonego S. G. od popełnienia przypisanego mu czynu, a kosztami procesu w tej części obciążyć Skarb Państwa.